

پنج شنبه 3 شهریور 24 رمضان 25 اوت

439 سال پیش در شب 24 اوت سال 1572 میلادی سران پروتستان ها که برای مراسم ازدواج رئیس خود هانری دوناوار با مارگرت دووالوا خواهر شارل نهم در پاریس جمع شده بودند...

قتل عام پروتستان ها در فرانسه

جام جم آنلاین: 439 سال پیش در شب 24 اوت سال 1572 میلادی سران پروتستان ها که برای مراسم ازدواج رئیس خود هانری دوناوار با مارگرت دووالوا خواهر شارل نهم در پاریس جمع شده بودند ، به دستور کاترین دومدیسې ، مادر شارل نهم ، پادشاه فرانسه مورد حمله کاتولیک ها قرار گرفته و قتل عام شدند.

در شب 24 اوت که با جشن سن بارتلمی مصادف است ، ناقوس کلیسای سن ژرمن لوکسروا ، در مقابل کاخ لوور اقامتگاه پادشاه فرانسه به صدا درآمد. صدای ناقوس علامت آغاز قتل عام پروتستان ها بود.

حدود 30000 پروتستان در پاریس و در سایر شهرهای فرانسه توسط کاتولیک ها که توسط کاترین دومدیسې و خانواده گیز تحریک شده بودند ، قتل عام شدند.

هانری دوناوار که بعدها با نام هانری چهارم پادشاه فرانسه شد و سرسلسله بوربون ها بود ، با اقبال خوش و کمک مارگرت دووالوا همسرش توانست از چنگ تعقیب کنندگان فرار کرده و جان سالم به در برد.

قبل از قتل عام سن بارتلمی ، تعداد پروتستان ها حدود سی درصد جمعیت فرانسه بود و حتی این تناسب در طبقه نجبا از سی درصد نیز فراتر می رفت.

کاترین دومدیسې ، ملکه فرانسه و مادر شارل نهم کینه ویژه ای به پروتستان ها داشت.

او پس از مرگ همسرش هانری دوم مدتی نایب السلطنه فرانسه بود و حتی پس از به تخت نشستن شارل نهم ، به دلیل این که شارل از تعادل روحی و سلامت جسمی برخوردار نبود ، کماکان قدرت خود را حفظ کرد.

کاترین دومدیسې دارای متحد نیرومندی به نام دوک دوگیز بزرگ خاندان گیز بود که او نیز از دشمنان خونی پروتستان ها محسوب می شد.

تا قبل از قتل عام سن بارتلمی درگیری ها میان کاتولیک ها و پروتستان ها ، علی رغم وحشیگری ها پراکنده بودند اما پس از این واقعه فاجعه بار، جنگ مذهبی میان پیروان دو مذهب سراسر فرانسه را در بر گرفت.

به این ترتیب در شب 24 اوت سال 1572 میلادی که مصادف با جشن مذهبی سن بارتلمی بود ، بسیاری از سران و بزرگان مذهب پروتستان در اثر توطئه کاترین دومدیسې و خاندان گیز قتل عام شدند. این قتل عام در تاریخ به قتل عام سن بارتلمی مشهور شده است.

این واقعه شوم منجر به یک جنگ خونین مذهبی شد که تا سال 1598 به طول انجامید.

پس از آن تعداد زیادی از پروتستان های فرانسه که اغلب صنعتگر بودند به انگلستان و دیگر کشورهای پروتستان مذهب مهاجرت کردند و این مساله تا سالهای مدید اقتصاد فرانسه را دچار رکود کرد.

1320 شمسی: اشغال ایران توسط متفقین

دولت ایران، از همان لحظه که جنگ در اروپا درگرفت، آشکارا و رسماً اعلام بی‌طرفی کرد اما بی‌طرفماندن، عملاً غیرممکن بود؛ شوروی که در جبهه جنگ شکست خورده بود، همواره در حال تحریک و توطئه بود، ترکیه که هنوز خاطره تجزیه امپراتوری عثمانی را از یاد نبرده بود، اعلام بی‌طرفی کرد، عراق هم از جنگ جهانی اول تحت قیمومیت انگلیس قرار داشت.

خلیج فارس و سرزمین‌های جنوبی آن نیز به‌طور کامل در حیطه نفوذ انگلیس قرار گرفت، هند همچون معدن عظیمی از ذخایر انسانی و مالی به‌طور کامل در دست انگلیس قرار گرفته بود و در افغانستان حکومت دست‌نشانده انگلیس بر سر کار بود. رضاخان که با اراده انگلیس به‌قدرت رسیده بود، در ایران یکی از دهشت‌آورترین حکومت‌های استبدادی را که تا آن هنگام، کمتر به خود دیده بود، بر ایران حاکم ساخته بود. با این اوصاف اشغال ایران در سوم شهریور 1320 خیلی سریع و آسان تحقق یافت.

1320 شمسی: کشته‌شدن درباردار بایندر

غلامعلی بایندر، فرمانده نیروی دریایی ارتش ایران بود که در جریان درگیری‌های میان قوای ایران و انگلستان در جنگ جهانی دوم در تاریخ 3 شهریور 1320 کشته شد. به‌دنبال شکست مذاکرات ایران و انگلیس درباره بازپس‌گیری جزایر سه‌گانه ایران، مقامات دولتی و نظامی ایران در سال‌های 1933 و 1934 میلادی از این جزایر دیدار کردند. در این بازدیدها درباردار «بایندر» فرمانده وقت نیروی دریایی پس از گفت‌وگو با ساکنان جزیره به مقامات نظامی بریتانیا اظهار داشت که جزیره‌های سه‌گانه، بخشی از سرزمین ایران است. درباردار بایندر، برای چاره‌اندیشی و آماده‌باش به ستاد نیروی دریایی جنوب، به‌سوی خرمشهر به‌راه افتاد ولی پیش از آنکه به خرمشهر برسد، با آتش ناگهانی مسلسل‌های انگلیسی از پای درآمد.

1377 شمسی: درگذشت صاحب تفسیر آسان

آیت‌الله شیخ محمدجواد نجفی، از نویسندگان و عالمان معاصر، در سال 1302 شمسی در یکی از روستاهای توابع خمین در استان مرکزی به‌دنیا آمد. وی پس از فراگیری علوم مقدماتی، در 20 سالگی جهت ادامه تحصیل به اراک و تهران رفت و در فقه، اصول، تفسیر و علوم عقلی به تبحر رسید. ایشان سال‌های زیادی از عمر خویش را به تألیف و تصنیف آثار ارزشمند گذراند. از این استاد محقق، آثار متعددی برجای مانده که مصباح‌الشیعه، لطایف الصلوه، زندگانی حضرت عبدالعظیم حسنی و نیز ترجمه کتب دیوان حضرت علی‌بن ابی‌طالب، کتاب المهدی و اثبات‌الوصیه از آن جمله‌اند. همچنین تفسیر آسان که 16 جلد از آن به‌چاپ رسیده، از آثار ایشان است. این عالم ربانی و محقق گرانقدر در 3 شهریور 1377 شمسی بدرود حیات گفت و به جوار رحمت حق شتافت.

1900 میلادی: درگذشت نیچه

فردریش ویلهلم نیچه، فیلسوف، شاعر، آهنگساز و فیلولوژیست کلاسیک آلمانی در 15 اکتبر سال 1844 میلادی در روکن پروس به‌دنیا آمد. مشهورترین عقاید وی نقد فرهنگ و فلسفه امروزی بر مبنای سؤالات بنیادینی درباره بنیان ارزش‌ها و اخلاق بوده است. او پس از عید پاک 1865 تحصیل در رشته الهیات را در نتیجه ازدست‌دادن ایمانش رها کرد. او اعتقاد داشت: «در حقیقت تنها یک مسیحی واقعی وجود داشته که او نیز بر بالای صلیب کشته شد». در سال 1869 نیچه شهروندی «پروسی» خود را ملغی کرد و تا پایان عمرش بی‌سرزمین ماند. او درحالی که در آلمان، سوئیس و ایتالیا سرگردان بود و در پانسیون زندگی می‌کرد، بخش عمده‌ای از آثار معروف خود را نوشت. نیچه به مسیحیت خالص و پاک که به‌زعم او «در تمام دوران» امکان ظهور دارد، احترام فراوان می‌گذاشت. او 10 سال پایان عمرش را در جنون به‌سر برد و سرانجام در 25 آگوست سال 1900 در وایمار و پس از تحمل یک دوره طولانی بیماری بر اثر سکتة مغزی درگذشت.

1936 میلادی: اعدام کامنف به‌دست استالین

لئوپولیسویچ کامنف، انقلابی بلشویک و از برجسته‌ترین سیاستمداران اتحاد شوروی بود. او مدت کوتاهی در سال 1917 رهبر صوری دولت شوروی بود و در سال 1919 از اعضای مؤسس دفتر سیاسی حزب بلشویک بود. کامنف، پس از مرگ لنین، ابتدا به پشتیبانی استالین پرداخت و به همراه گریگوری زینوویف، دیگر انقلابی بلشویک، باعث به‌قدرت رسیدن وی شد. پس از قدرت‌گیری بی‌حد و حساب استالین، کامنف و زینوویف، علیه استالین، به تروتسکی پیوستند. کامنف زندانی شد و به‌جرم طراحی نقشه قتل استالین در 25 آگوست 1936 در مسکو محاکمه و اعدام شد.